گاهی دردهایی که ما می‌کشیم ناشی از دنیای بیرونی است که برای خودش ساخته‌ایم
و وقتی به ناچار با زندگی واقعی روبرو می‌شویم، دچار مشکل می‌شویم.

ممکن است کسی خود را مجبور فرض کند به این دلیل که احساس می‌کند والدین
او توقعاتی لازم را برای آنچه که می‌خواهد به‌دست آورد یا او انتظار داشته باشند
آنگونه که بسیاری از ما (شاید همگی) دارند. کسی که چنین واقعی خود را باور ندارد نمی‌داند
به توانایی‌های خود آگاهانه پی نبرده. خود را سرکوب می‌کند و به این نمی‌داند
راهی برای خود پیدا کند. دیگران را مسئول شکست‌های خود می‌داند و همه‌ی
تلاش‌ها برای به‌دست آوردن چیزی که می‌خواهد، فقط خفه و خشم نصیبش می‌شود.

چیزی که آن شخص خود را باور ندارد، اینکه به لطف خلقتش دارد. به این
کار آیی او هم اندک می‌شود.

اول از همه باید خودمان را دوست داشته باشیم و ارزش‌های خواسته‌هایمان را بشناسیم
خود را باور کنیم و خود را مسئول زندگی خود بدانیم. در این صورت می‌توانیم دیگران
را هم دوست داشته باشیم

خوشحالم که دوست ندارد و این وجود تفاوت‌های فیزیکی شگفت‌انگیز
زیبایی خلق کرده است.

~~چطور~~ چطور؟ چون خودش را، توانایی‌ها و ارزش‌هایش را
شناخته و باور کرده و توانسته تغییراتی بدهد و حتی الگویی برای دیگران باشد.

P4PCO

نگاه انسان نباید خودش را بیابد یا ارزش باشد، در مقابل خواستهای که انسان ارزشهای درون خود را کشف کند ولی هدف تسلیم خودش نباشد.

باید بدانید خیلی از مردم در دنیا نه در روز خفه و نه از آن چه که می خواهند راضی می آورند.

تلاش و زحمت است که شما را در آن ایجاد می کند و گرنه شما در بیرون به آن همه نمی رسید و چیزهای لذتی را که از بدست آوردن چیزی به تلاش و کوشش خود آن حاصل می شود را هیچ چیزی نمی کرد.

هر چقدر آن فاصله بین آرزوها و واقعیت زندگی را هم نزدیک کنید و آنچه که هست را بپذیرید رضایت پیدا می کنید که داشته هایش را ببیند و از طریق آن داشته ها نیروهای درون آن را هم پیوند بزند و چگونه محقول و درستی داشته باشد و به یک پیشرفت معقول و واقعی هم دست یابد. (نه توهم)

آخرین نکته: دهه نخست، تلاش کن که خودت را بیشتر بشناسی، ارزشهای درون خودت را کشف کن، آنها را یک به یک یادداشت کن و فهرستی از توانایی های بالقوه خودت پیدا کن و برای کشف آنها برنامه ریزی کن بدون این که ناامیدی همه این را در اعماق ذات خودت ایجاد کند. تو کل به خداوند داشته باش و ایمانت را تقویت کن چون این همه او نیاز دهنده و یاری دهنده ماست.

ولی آن هم مسلم است این وقت باید از خودت آغاز کرد و نه از هیچ کس دیگر

مطمئن هستم چیزهایی به این ارزشهای درون خودت پیدا می کنی و در میابی که یک هدف مشخص و قابل رسیدن با توجه به توانایی هایت تلاش کن به موفقیت خواهی رسید.

PAPCO